

Suvestinė redakcija nuo 2008-12-24 iki 2010-01-07

Įsakymas paskelbtas: Žin. 2008, Nr. [86-3438](#), i. k. 1082050ISAK001K-238

LIETUVOS RESPUBLIKOS FINANSŲ MINISTRO
Į S A K Y M A S

**DĖL VIEŠOJO SEKTORIAUS APSKAITOS IR FINANSINĖS ATSKAITOMYBĖS
13-OJO STANDARTO PATVIRTINIMO**

2008 m. liepos 16 d. Nr. 1K-238
Vilnius

Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos buhalterinės apskaitos įstatymo (Žin., 2001, Nr. [99-3515](#); 2003, Nr. [123-5586](#); 2007, Nr. [68-2654](#)) 3 straipsnio 5 dalimi:

1. T v i r t i n u 13-ąjį viešojo sektoriaus apskaitos ir finansinės atskaitomybės standartą „Nematerialusis turtas“ (pridedama).

2. Šis standartas turi būti taikomas sudarant 2010 m. sausio 1 d. ir vėliau prasidedančių laikotarpių finansinių ataskaitų rinkinį.

Punkto pakeitimai:

Nr. [1K-444](#), 2008-12-18, Žin., 2008, Nr. 147-5920 (2008-12-23), i. k. 1082050ISAK001K-444

SUSISIEKIMO MINISTRAS,
PAVADUOJANTIS FINANSŲ MINISTRĄ

ALGIRDAS BUTKEVIČIUS

13-ASIS VIEŠOJO SEKTORIAUS APSKAITOS IR FINANSINĖS ATSKAITOMYBĖS STANDARTAS „NEMATERIALUSIS TURTAS“

I. BENDROSIOS NUOSTATOS

1. 13-asis viešojo sektoriaus apskaitos ir finansinės atskaitomybės standartas „Nematerialusis turtas“ (toliau – šis standartas) nustato viešojo sektoriaus subjekto nematerialiojo turto pripažinimo, įvertinimo, registravimo apskaitoje ir pateikimo finansinėse ataskaitose reikalavimus.

2. Šis standartas vienodai taikomas ir viešojo sektoriaus subjektui, rengiančiam atskirų finansinių ataskaitų rinkinį, ir viešojo sektoriaus subjektui, rengiančiam konsoliduotųjų finansinių ataskaitų rinkinį.

3. Standartas taikomas nematerialiojo turto apskaitai, išskyrus:

3.1. finansinį turtą, kurio apskaitai taikomas 14-asis viešojo sektoriaus apskaitos ir finansinės atskaitomybės standartas „Jungimai ir investicijos į asocijuotuosius subjektus“, 15-asis viešojo sektoriaus apskaitos ir finansinės atskaitomybės standartas „Konsoliduotųjų finansinių ataskaitų rinkinys ir investicijos į kontroliuojamus subjektus“ ir 17-asis viešojo sektoriaus apskaitos ir finansinės atskaitomybės standartas „Finansinis turtas ir finansiniai įsipareigojimai“;

3.2. prestižą, kurio apskaitai taikomas 15-asis viešojo sektoriaus apskaitos ir finansinės atskaitomybės standartas „Konsoliduotųjų finansinių ataskaitų rinkinys ir investicijos į kontroliuojamus subjektus“;

3.3. kitą 3.1–3.2 punktuose nenurodytą nematerialųjį turtą, kurio apskaitą reglamentuoja kiti viešojo sektoriaus apskaitos ir finansinės atskaitomybės standartai (toliau – VSAFAS).

4. Nematerialusis turtas, įsigytas pagal finansinės nuomos (lizingo) sutartį, įsigijimo metu yra registruojamas apskaitoje 19-ojo VSAFAS „Nuoma, finansinė nuoma (lizingas) ir kitos turto perdavimo sutartys“ nustatyta tvarka, o vėliau jo apskaitai turi būti taikomas šis standartas.

5. Šiame standarte vartojamos sąvokos:

Nematerialiojo turto amortizacija – viešojo sektoriaus subjekto nematerialiojo turto vertės mažėjimas, išreiškiamas sistemingai paskirstant to turto amortizuojamąją vertę per jo naudingo tarnavimo laiką.

Nematerialiojo turto amortizuojamoji vertė – suma, gauta iš viešojo sektoriaus subjekto nematerialiojo turto įsigijimo ar pasigaminimo savikainos atėmus nustatytą jo likvidacinę vertę.

Licencija – valstybės institucijos išduotas oficialus dokumentas, kuriuo suteikiama teisė verstis tam tikra veikla laikantis nustatytų sąlygų ir reikalavimų.

Nematerialiojo turto likutinė vertė – suma, apskaičiuojama prie nematerialiojo turto įsigijimo ar pagaminimo savikainos pridėdant arba iš jos atimant visas nematerialiojo turto vertės pokyčių sumas ir atimant sukauptą amortizacijos sumą.

Patentas – išradimų turtinės teisės.

Plėtra – tyrimų rezultatų ar kitų žinių taikymas planuojant arba kuriant naujus ar iš esmės pagerintus produktus prieš pradedant jų komercinę gamybą ar naudojimą.

Tyrimas – planinga veikla, atliekama siekiant naujų mokslo ar technikos žinių.

Viešojo sektoriaus subjekto nematerialusis turtas – materialios formos neturintis, nuo kitų viešojo sektoriaus subjekto nematerialiojo turto vienetų atskiriamas nepiniginis turtas, kuriuo viešojo sektoriaus subjektas disponuoja ir kurį naudodamas numato gauti tiesioginės ir (arba) netiesioginės ekonominės naudos.

6. Šiame standarte vartojama sąvoka „turtas“ reiškia viešojo sektoriaus subjekto nematerialųjį turtą.

7. Kitos šiame standarte vartojamos sąvokos suprantamos taip, kaip jos apibrėžtos Lietuvos Respublikos viešojo sektoriaus atskaitomybės įstatyme (Žin., 2007, Nr. [77-3046](#)) ir kituose VSAFAS.

II. NEMATERIALIOJO TURTO PRIPAŽINIMO KRITERIJAI IR PIRMINIS ĮVERTINIMAS

8. Nematerialusis turtas pripažįstamas ir registruojamas, jei jis atitinka nematerialiojo turto apibrėžimą ir šiuos pripažinimo kriterijus:

8.1. yra lengvai atskiriamas nuo kitų nematerialiojo turto vienetų;

8.2. tikėtina, kad viešojo sektoriaus subjektas būsimaisiais laikotarpiais iš turto gaus ekonominės naudos (detaliau paaiškinta 9 punkte);

8.3. galima patikimai nustatyti turto įsigijimo ar pasigaminimo savikainą (detaliau paaiškinta 10 punkte), išskyrus 63 punkte nurodytą turtą;

8.4. viešojo sektoriaus subjektas turi teisę tuo turtu disponuoti (įskaitant teisę apriboti juo naudotis kitiems) ir jį kontroliuoti arba apriboti teisę juo naudotis kitiems. Viešojo sektoriaus subjektas kontroliuoja turtą, jei turi teisę gauti iš jo ekonominės naudos būsimaisiais laikotarpiais. Galimybė kontroliuoti turtą gali priklausyti nuo juridinių teisių į tą turtą atsiradimo arba nuo jų pasikeitimo.

9. Tikimybė, kad būsimaisiais laikotarpiais iš turto bus gaunama tiesioginės arba netiesioginės ekonominės naudos ar jis bus naudojamas teikti paslaugoms, vertinama pagal nematerialiojo turto pirminio pripažinimo metu turimus įrodymus. Ekonominė nauda būsimaisiais laikotarpiais gali pasireikšti padidėjusiomis pajamomis arba galimybe teikti daugiau ar geresnės kokybės paslaugų, arba sumažėjusiomis veiklos sąnaudomis. Paprastai pripažįstama, kad viešojo sektoriaus subjektas būsimaisiais laikotarpiais iš turto gaus ekonominės naudos ar galės teikti paslaugas tik tada, kai su turtu susijusi rizika ir nauda bus perduota viešojo sektoriaus subjektui.

10. Nematerialiojo turto įsigijimo savikaina gali būti patikimai įvertinta, kai:

10.1. turtas įsigytas pagal sandorį, kuriuo turtas perleistas (pirkimo-pardavimo, mainų ar kitoks turto įgijimo sandoris);

10.2. turtas sukurtas paties viešojo sektoriaus subjekto. Pasigaminimo savikaina gali būti patikimai įvertinta pagal darbo jėgos ir kitų reikalingų išteklių, sunaudotų kuriant nematerialųjį turtą, įsigijimo sandorius;

10.3. yra šio standarto 19 punkte nurodytų sąlygų. Įsigijimo savikaina nustatoma atsižvelgiant į turto tikrąją vertę.

11. Kai kuris nematerialusis turtas gali turėti materialiojo turto požymių arba gali būti susietas su materialia forma. Viešojo sektoriaus subjektas, siekdamas nustatyti, ar turtas, turintis tiek materialiojo, tiek nematerialiojo turto požymių, turėtų būti registruojamas apskaitoje pagal 12-ąją VSAFAS „Ilgalaikis materialusis turtas“ ar pagal šį standartą, turi nuspręsti, kuris iš požymių yra esminis.

1 pavyzdys. Programa, įrašyta į kompiuterinę laikmeną, bus registruojama apskaitoje remiantis šio standarto nuostatomis, kadangi viešojo sektoriaus subjektui reikia programinės įrangos, o kompiuterinė laikmena yra tik priemonė šiam turtui perduoti.

2 pavyzdys. Nors patentas yra patvirtinta teisė į išradimą, kuri patvirtinama teisės aktų nustatyta tvarka išduodant tai liudijantį dokumentą, patentas bus registruojamas apskaitoje remiantis šio standarto nuostatomis, kadangi dokumentas, kuriuo liudijama teisė į išradimą, yra tik priemonė šiai teisei patvirtinti.

III. ĮSIGIJIMO SAVIKAINOS SUDĖTIS

12. Įsigytas nematerialusis turtas pirminio pripažinimo momentu apskaitoje registruojamas įsigijimo savikaina.

13. Nematerialiojo turto įsigijimo savikainą sudaro pirkimo kaina, įskaitant importo ir kitus negrąžintinus mokesčius, atėmus prekybos nuolaidas. Visos išlaidos, tiesiogiai priskirtinos nematerialiojo turto įsigijimui ir susijusios su turto paruošimu naudoti, taip pat yra įtraukiamos į jo įsigijimo savikainą, jeigu jos reikšmingos. Tiesiogiai priskirtinų išlaidų pavyzdžiai yra:

13.1. išmokos darbuotojams, trečiosioms šalims ir panašios išlaidos, atsirandančios dėl šio turto parengimo naudoti;

13.2. išlaidos testavimui, skirtam nustatyti, ar nematerialusis turtas tinkamai veikia.

14. Naujo produkto ar paslaugos pristatymo išlaidos, veiklos pradėjimo naujoje vietoje išlaidos, administracinės ir kitos bendrosios išlaidos neįtraukiamos į nematerialiojo turto įsigijimo savikainą.

15. Į nematerialiojo turto įsigijimo savikainą neįtraukiamos, o nurašomos į sąnaudas tą ataskaitinį laikotarpį, kai patiriamos, šios išlaidos:

15.1. išlaidos, patiriamos tada, kai turtas tampa tokios būklės, kad galima pradėti jį naudoti viešojo sektoriaus subjekto numatomu būdu;

15.2. išlaidos, kurios nėra būtinos norint paruošti turtą numatomam naudojimui;

15.3. išlaidos, patirtos veiklos pradžioje, prieš turtui pasiekiant planuotą pajėgumą.

16. Jeigu turtas įsigijamas išsimokėtinai per ilgesnį nei 12 mėnesių laikotarpį ir sutartyje nurodytos palūkanos reikšmingai skiriasi nuo rinkos palūkanų normos arba nėra nurodytos, turto įsigijimo savikaina apskaičiuojama diskontuojant visą mokėtiną sumą iki dabartinės vertės, taikant rinkos palūkanų normą sutarties sudarymo metu. Šios sumos ir bendros mokėjimo sumos skirtumas jo apskaičiavimo metu į apskaitą netraukiamas, o pripažįstamas palūkanų sąnaudomis per išsimokėjimo laikotarpį. Turto įsigijimo savikaina lygi skolos įsipareigojimo amortizuotai savikainai, kurios apskaičiavimas (taip pat ir rinkos palūkanų normos nustatymas bei diskontavimo formulė ir pavyzdžiai) pateiktas 17-ajame VSAFAS „Finansinis turtas ir finansiniai įsipareigojimai“.

17. Išankstiniai mokėjimai už nematerialųjį turtą finansinėse ataskaitose priskiriami prie nematerialiojo turto.

IV. NEMOKAMAI GAUTO TURTO APSKAITA

18. Viešojo sektoriaus subjektas gali gauti nematerialųjį turtą nemokamai arba įsigyti už simbolinį atlygį. Nemokamai gautam turtui priskiriamas ir viešojo sektoriaus subjektui paaukotas ar padovanotas turtas.

19. Kai nematerialusis turtas yra gautas nemokamai arba įsigytas už simbolinį atlygį, jo įsigijimo savikaina laikoma tikroji vertė turto įsigijimo dieną, jei tikrąją vertę įmanoma patikimai nustatyti. Tokiu atveju faktiškai sumokėtos / mokėtinios sumos ir tikrosios turto vertės įsigijimo dieną skirtumas, jei turtas įsigytas už simbolinį atlygį, arba visa tikroji turto vertė įsigijimo dieną, jei turtas gautas nemokamai, apskaitoje registruojama kaip finansavimo sumos pagal 20-ojo VSAFAS „Finansavimo sumos“ nuostatas. Tuo atveju, kai tikrosios vertės negalima patikimai nustatyti, nemokamai gautas turtas apskaitoje registruojamas simboline vieno lito verte, o už simbolinį atlygį įsigytas turtas apskaitoje registruojamas to simbolinio atlygio verte.

V. PATIES VIEŠOJO SEKTORIAUS SUBJEKTO SUKURTAS NEMATERIALUSIS TURTAS IR JO APSKAITA

20. Viešojo sektoriaus subjektas, kurdamas nematerialųjį turtą pats, visas patirtas išlaidas turi suskirstyti į tyrimų ir plėtros išlaidas.

21. Tyrimo etapas prasideda viešojo sektoriaus subjektui pradėjus rinkti informaciją nematerialiojo turto, kurį viešojo sektoriaus subjektas nusprendė kurti, kūrimui ir baigiasi, kai viešojo sektoriaus subjektas gali įrodyti, kad kuriamas nematerialusis turtas teiks ekonominės naudos. Tyrimo veiklos pavyzdžiai:

21.1. veikla, skirta įgyti naujų žinių;

21.2. gautų žinių įvertinimas ir jų pritaikymas;

21.3. alternatyvių medžiagų, priemonių, gaminių, procesų, sistemų ar paslaugų ieškojimas ir įvertinimas.

22. Tyrimo išlaidos nėra laikomos nematerialiuoju turtu, todėl pripažįstamos sąnaudomis jų susidarymo metu.

23. Plėtros etape viešojo sektoriaus subjektas, jau nusprendęs kurti konkretų turto vienetą, dažniausiai gali jį atskirti ir įrodyti, kad jis teiks ekonominės naudos. Nematerialusis turtas turi būti pripažįstamas ir registruojamas apskaitoje tik tada, kai viešojo sektoriaus subjektas gali įrodyti, kad:

23.1. yra techninių galimybių užbaigti šio turto kūrimą taip, kad jį būtų galima parduoti arba naudoti savo veikloje, ir viešojo sektoriaus subjektas ketina užbaigti kurti šį turtą;

23.2. ketina ir gali šį turtą naudoti arba parduoti arba gali įrodyti, kad turtas teiks ekonominės naudos, jeigu bus naudojamas viduje, ir kaip jos teiks;

23.3. egzistuoja naudojant šį turtą gaminamų produktų ar teikiamų paslaugų arba paties nematerialiojo turto rinka;

23.4. turi tinkamų finansinių ir kitų išteklių, reikalingų plėtrai užbaigti ir turtui naudoti arba parduoti;

23.5. gali plėtros etape patikimai įvertinti su jo kūrimu susijusias išlaidas.

24. Su plėtra susijusios veiklos pavyzdžiai:

24.1. pavyzdžių ir modelių projektavimas, konstravimas ir testavimas prieš pradėdant juos gaminti arba naudoti;

24.2. instrumentų, įrankių, šablonų ir antspaudų projektavimas pagal naujas technologijas;

24.3. bandomosios įrangos projektavimas, konstravimas ir eksploatavimas;

24.4. pasirinktų alternatyvių naujų arba pagerintų medžiagų, įrangos, produktų, procesų, sistemų arba paslaugų projektavimas, konstravimas ir testavimas.

25. Paties viešojo sektoriaus subjekto sukurtas nematerialusis turtas apskaitoje registruojamas pasigaminimo savikaina, į kurią įtraukiamos visos tiesiogiai priskiriamos išlaidos, būtinos šiam turtui sukurti ir paruošti jį naudoti viešojo sektoriaus subjekto numatomu būdu. Tiesiogiai priskirtinų išlaidų pavyzdžiai yra:

25.1. išlaidos sumokėti už nematerialiojo turto kūrimo metu sunaudotas medžiagas ir suteiktas (pasinaudotas) paslaugas;

25.2. išlaidos nematerialųjį turtą kūrusių darbuotojų atlyginimams ir kitoms šiems darbuotojams skirtoms išmokoms mokėti;

25.3. bandomosios įrangos projektavimo, konstravimo ir eksploatavimo išlaidos;

25.4. pasirinktų alternatyvių naujų arba pagerintų medžiagų, įrangos, produktų, procesų, sistemų arba paslaugų projektavimo, konstravimo ir testavimo išlaidos.

26. Paties viešojo sektoriaus subjekto sukurtas nematerialiojo turto savikainai nepriskiriama:

26.1. pardavimo, administracinės ir kitos bendrosios pridėtinės išlaidos, išskyrus tas, kurias galima tiesiogiai priskirti prie turto paruošimo jį naudoti išlaidų;

26.2. pirminiai veiklos neefektyvumo nuostoliai, patiriami prieš pasiekiant planuojamus turto naudingumo rodiklius;

Pavyzdys. Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – VMI) sukūrė mokesčių elektroninio deklaravimo sistemą. Planuojama, kad sistemai veikiant visu pajėgumu, viena deklaracija bus patikrinta ir apdorota vidutiniškai per 5 minutes. Įdiegus sistemą, pirmus tris mėnesius vienai deklaracijai patikrinti ir apdoroti

buvo sugaištama vidutiniškai 10 min. Papildomos sąnaudos, atsiradusios dėl ilgesnio vidutinio vienos deklaracijos patikrinimo ir apdorojimo laiko nėra priskiriamos nematerialiojo turto savikainai, tačiau nurašomos į sąnaudas tą laikotarpį, kai faktiškai patiriamos.

26.3. darbuotojų, dirbsiančių su sukurtu nematerialiuoju turtu, apmokymo išlaidos;

26.4. reklamos ir kitos rėmimo (pavyzdžiui, naujos paslaugos pristatymo visuomenei, įvaizdžio gerinimo, reprezentacijos, darbo su vartotojais ir pan.) išlaidos.

27. Jei viešojo sektoriaus subjektas negali atskirti tyrimų etapo išlaidų nuo plėtos etapo išlaidų, visos išlaidos priskiriamos tyrimo etapo išlaidoms, kurios pripažįstamos sąnaudomis tą ataskaitinį laikotarpį, kurį jos susidarė. Pavyzdžiui, paties viešojo sektoriaus subjekto sukurti prekių ženklai, aukštųjų mokyklų studijų programos ir kiti panašūs vienetai neturi būti pripažįstami nematerialiuoju turtu, nes jų tyrimo etapo išlaidos negali būti atskirtos nuo plėtos etapo išlaidų.

28. Išlaidos, kurias viešojo sektoriaus subjektas pripažino sąnaudomis ankstesniais ataskaitiniais laikotarpiais, vėliau negali būti pripažįstamos nematerialiojo turto pasigaminimo savikainos dalimi.

29. Išlaidos, sukauptos per plėtos etapą, šiam etapui pasibaigus pergrupuojamos į atitinkamą nematerialiojo turto grupę. Nematerialiojo turto grupę sudaro viešojo sektoriaus subjekto veikloje naudojamas panašaus pobūdžio ir pagal atliekamas funkcijas panašus nematerialusis turtas, kuris finansinėse ataskaitose rodomas atskirame straipsnyje.

VI. TURTO MAINAI

30. Turto mainų sandoris gali būti sudaromas tik tada, jei Lietuvos Respublikos teisės aktais turto valdytojams suteikta teisė mainyti turtą, tačiau, laikantis turinio viršenybės prieš formą principo, šio standarto 31–33 punktai turi būti taikomi ir sandoriams, kurių ekonominė prasmė ir turinys atitinka turto mainus.

31. Kai nematerialusis turtas įsigyjamas mainais už jį perduodant kitos paskirties nematerialųjį turtą ar kitą turtą, mainais gauto turto įsigijimo savikaina yra lygi mainais atiduoto turto tikrajai vertei perdavimo metu, pakoreguotai gauta ar sumokėta pinigų ar pinigų ekvivalentų suma. Skirtumas tarp atiduoto turto tikrosios vertės ir jo likutinės vertės mainų dieną apskaitoje registruojamas kaip pelnas (nuostoliai) iš turto pardavimo ir parodomas veiklos rezultatų ataskaitoje. Jei mainais atiduoto turto tikroji vertė negali būti patikimai įvertinta, gauto turto įsigijimo savikaina nustatoma remiantis šio standarto 32 punkto nuostatomis.

32. Kai nematerialusis turtas įsigyjamas mainais į panašų turtą, atliekantį panašias tokios pačios veiklos funkcijas ir turintį panašią tikrąją vertę, arba į panašaus turto dalį, tokiu atveju pelnas ar nuostoliai iš turto mainų neatsiranda, o naujo turto įsigijimo savikaina yra prilyginama mainais atiduoto turto balansinei vertei. Jei mainais atiduodamo turto tikroji vertė yra mažesnė už jo balansinę vertę, pirmiausia turtą atiduodantis viešojo sektoriaus subjektas registruoja atiduodamo turto nuvertėjimą, o tada gautą turtą įtraukia į apskaitą atiduoto turto balansine verte, apskaičiuota atėmus užregistruotą turto nuvertėjimą.

33. Jeigu keičiantis turtu yra naudojami pinigai, vadinasi, mainomas turtas nėra panašios vertės, todėl turi būti taikomos šio standarto 31 punkto nuostatos.

VII. VĖLESNĖS SU NEMATERIALIUOJU TURTO SUSIJUSIOS IŠLAIDOS IR JŲ APSKAITA

34. Vėlesnės išlaidos, susijusios su jau pripažintu apskaitoje ir viešojo sektoriaus subjekto naudojamu nematerialiuoju turtu, paprastai pripažįstamos sąnaudomis tą ataskaitinį laikotarpį, kurį patiriamos. Tačiau, jeigu viešojo sektoriaus subjektas gali patikimai nustatyti, kad tokios išlaidos leis iš esmės pagerinti naudojamą nematerialųjį turtą ir gauti iš to turto

didesnės ekonominės naudos ateityje, ir jeigu jos gali būti patikimai įvertintos ir priskirtos konkrečiam turtui, šių išlaidų suma turi būti didinama turto įsigijimo savikaina.

35. Kadangi nematerialiajam turtui būdinga tai, kad paprastai labai sudėtinga nustatyti, ar išlaidos patobulins turtą ir jis ateityje duos didesnės ekonominės naudos, ar tik išlaikys tinkamą jo būklę, ir priskirti šias išlaidas konkrečiam turtui, todėl tik labai retais atvejais išlaidos, patirtos po pirktą ar susikurto nematerialiojo turto pradinio pripažinimo, gali būti pripažintos turto įsigijimo išlaidomis ir šių išlaidų suma didinama to turto įsigijimo ar pasigaminimo savikaina.

VIII. NAUDINGO TARNAVIMO LAIKAS

36. Viešojo sektoriaus subjekto nematerialiojo turto naudingo tarnavimo laikas (naudingo tarnavimo laiko sąvoka apibrėžta 12-ajame VSAFAS „Ilgalaikis materialusis turtas“) gali būti ribotas ir neribotas. Paprastai ribotą naudingo tarnavimo laiką turinčio nematerialiojo turto naudingo tarnavimo laikas neturi viršyti 20 metų. Neribotą naudingo tarnavimo laiką turi plėtros darbai, susiję su nematerialiuoju turtu, literatūros, mokslo ir meno kūriniai bei radijo dažniai.

37. Nustatant nematerialiojo turto naudingo tarnavimo laiką, turi būti atsižvelgiama į:

37.1. numatomą turto naudojimo trukmę viešojo sektoriaus subjekto veikloje;

37.2. tipinį naudojant šį turtą gaunamų produktų gyvavimo ciklą ir viešą informaciją apie panašaus turto, kurį naudojant atliekamos panašios funkcijos, naudingo tarnavimo laiką;

37.3. techninį, technologinį arba kitokį senėjimą;

37.4. išlaidų turto priežiūrai, reikalingų, kad šis turtas teiktų ekonominę naudą ateityje, lygi, taip pat viešojo sektoriaus subjekto gebėjimą ir ketinimą siekti šio lygio;

37.5. laikotarpį, kuriuo numatoma kontroliuoti turtą, ir kitus teisinius arba panašius turto naudojimo apribojimus, pavyzdžiui, finansinės nuomos (lizingo) sutarčių pabaigos datas, kai laikotarpio pabaigoje nuosavybės teisė neperduodama;

37.6. tai, ar turto naudingo tarnavimo laikas priklauso nuo kito šio viešojo sektoriaus subjekto naudojamo turto naudingo tarnavimo laiko;

37.7. Vyriausybės nustatytus nematerialiojo turto amortizacijos ekonominius normatyvus.

38. Gali būti tiek ekonominių, tiek teisinių veiksnių, kurie turi įtakos nematerialiojo turto naudingo tarnavimo laikui. Ekonominiai veiksniai turi įtakos laikotarpiui, per kurį viešojo sektoriaus subjektas gaus ekonominę naudą ateityje, naudodamas nematerialųjį turtą. Teisiniai veiksniai gali turėti įtakos laikotarpiui, per kurį viešojo sektoriaus subjektas galės šią naudą kontroliuoti, trukmei. Nematerialiojo turto naudingo tarnavimo laikas yra tas ekonominių ar teisinių veiksnių nulemtas laikotarpis, kuris yra trumpesnis.

39. Jeigu sutartinės teisės įgyjamos ribotam laikotarpiui, kuris gali būti pratęsimas, ir yra tikėtina, kad jis bus pratęstas, tuomet į nematerialiojo turto naudingo tarnavimo laiką turi būti įtraukiamas teisių galiojimo pratęsimo laikotarpis, kai yra įrodymų, kad dėl šio pratęsimo nebus patirta reikšmingų išlaidų.

40. Laikoma, kad viešojo sektoriaus subjektas gali pratęsti sutartinių teisių galiojimo laikotarpį nepatirdamas reikšmingų išlaidų, jeigu:

40.1. yra įrodymų, grindžiamų praeities patirtimi, kad sutartinės arba kitos juridinės teisės bus atnaujintos arba pratęstos;

40.2. yra įrodymų, kad visos sąlygos, būtinos minėtam pratęsimui, bus patenkinamos;

40.3. viešojo sektoriaus subjekto išlaidos, susijusios su teisių galiojimo laikotarpio pratęsimu, nėra reikšmingos, palyginus jas su tikėtina ekonomine nauda, kurią šis viešojo sektoriaus subjektas gautų pratęsęs teisių galiojimo laiką būsimaisiais laikotarpiais.

41. Jeigu sutartinių teisių galiojimo laikotarpio pratęsimo išlaidos yra reikšmingos, tada šio laikotarpio pratęsimas iš esmės tolygus naujo nematerialiojo turto įsigijimui, todėl apskaitoje turi būti registruojamas naujas nematerialiojo turto vienetas, kurio įsigijimo

savikaina bus lygi šioms pratešimo išlaidoms. Šiuo atveju nustatant naudingo tarnavimo laiką anksčiau užregistruotam turto vienetui į vėlesnį teisių galiojimo pratešimo laikotarpį neatsižvelgiama.

42. Naudingo tarnavimo laikas turi būti peržiūrimas ir, jei reikia, patikslinamas kiekvienų finansinių metų pabaigoje, atsižvelgiant į pasikeitusias vidaus ir išorės aplinkybes. Viešojo sektoriaus subjektas turi kiekvienai nematerialiojo turto grupei nustatyti naudingo tarnavimo laiką pagal Vyriausybės nustatytus ilgalaikio turto nusidėvėjimo ekonominius normatyvus, tais atvejais, kai nėra kitų objektyvių priežasčių ir įrodymų (sutartyse ar kituose dokumentuose nėra nustatytas turto naudojimo ar galiojimo laikas), dėl kurių būtų nustatomas kitoks naudingo tarnavimo laikas.

43. Po pirminio pripažinimo riboto naudingo tarnavimo laiko nematerialusis turtas finansinėse ataskaitose yra rodomas įsigijimo savikaina, atėmus sukauptą amortizacijos ir turto nuvertėjimo sumą.

44. Nematerialiojo turto amortizuojamoji vertė turi būti nuosekliai paskirstoma per visą turto naudingo tarnavimo laiką. Amortizacija pradedama skaičiuoti nuo kito mėnesio 1 dienos, kai turtas pradedamas naudoti. Konkretaus nematerialiojo turto vieneto amortizacija nebeskaičiuojama nuo kito mėnesio 1 dienos, kai turtas perleidžiamas, nurašomas arba kai apskaičiuojamas ir užregistruojamas to turto vieneto nuvertėjimas, lygus jo likutinės vertės sumai.

45. Nematerialiojo turto amortizacija skaičiuojama taikant tiesiogiai proporcingą (tiesinį) amortizacijos skaičiavimo metodą, pagal kurį metinė amortizacijos suma apskaičiuojama pagal šią formulę:

$$N = (V_1 - V_2) / T, \text{ kur}$$

N – metinė amortizacijos suma;

V₁ – nematerialiojo turto įsigijimo ar pasigaminimo savikaina;

V₂ – nematerialiojo turto likvidacinė vertė (likvidacinės vertės sąvoka apibrėžta 12-ajame VSAFAS „Ilgalaikis materialusis turtas“, žr. šio standarto 46 punkto nuostatas dėl likvidacinės vertės nustatymo);

T – naudingo tarnavimo laikas metais.

46. Kiekvieną mėnesį amortizacijos suma turi būti pripažįstama amortizacijos sąnaudomis, išskyrus atvejus, kai amortizacijos sąnaudos įtraukiamos į kito turto pasigaminimo savikainą.

47. Nematerialiojo turto likvidacinė vertė turi būti lygi nuliui, išskyrus itin retus atvejus, kai trečioji šalis įsipareigoja nupirkti šį turtą jo naudingo tarnavimo laiko pabaigoje arba kai yra aktyvioji tokio turto rinka (aktyviosios rinkos sąvoka apibrėžta 12-ajame VSAFAS „Ilgalaikis materialusis turtas“), pagal kurią gali būti nustatyta likvidacinė vertė, ir numatoma, kad ši rinka išliks turto naudingo tarnavimo laiko pabaigoje.

48. Jei vėlesnės su nematerialiuoju turtu susijusios išlaidos yra įtraukiamos į nematerialiojo turto įsigijimo savikainą remiantis šio standarto 34-35 punktuose nustatytais reikalavimais, metinė amortizacijos sąnaudų suma yra perskaičiuojama nuo šių išlaidų įtraukimo į įsigijimo savikainą dienos, atsižvelgiant į tai, ar vėlesnės išlaidos prailgino nematerialiojo turto naudingo tarnavimo laiką, ar ne.

49. Neriboto naudingo tarnavimo laiko nematerialiojo turto amortizacija neskaičiuojama. Toks nematerialusis turtas po pirminio pripažinimo finansinėse ataskaitose yra rodomas įsigijimo savikaina, atėmus turto nuvertėjimo sumą.

50. Viešojo sektoriaus subjektas, turintis neriboto naudingo tarnavimo laiko nematerialiojo turto vienetų, kiekvieno ataskaitinio laikotarpio pabaigoje turi nustatyti, ar neatsirado aplinkybių, rodančių, kad turto naudingo tarnavimo laikas tapo ribotas. Jei vėlesniais ataskaitiniais laikotarpiais paaiškėja, kad nematerialiojo turto naudingo tarnavimo laikas tapo ribotas, toks pokytis apskaitoje registruojamas ir finansinėse ataskaitose parodomas remiantis 7-ojo VSAFAS „Apskaitos politikos, apskaitinių įverčių keitimas ir klaidų taisymas“ nuostatomis, taikomomis keičiant apskaitinį įvertį.

51. Aplinkybės, dėl kurių riboto naudingo tarnavimo laiko nematerialiojo turto vieneto naudingo tarnavimo laikas tapo ribotas, gali rodyti, kad turto vertė sumažėjo, todėl tokiu atveju viešojo sektoriaus subjektas turi nustatyti turto atsiperkamąją vertę (atsiperkamosios vertės sąvoka apibrėžta 12-ajame VSAFAS „Ilgalaikis materialusis turtas“) remdamasis šio standarto 52 punkto nuostatomis.

IX. NUOSTOLIAI DĖL TURTO NUVERTĖJIMO

52. Sudarydamas finansines ataskaitas, viešojo sektoriaus subjektas turi nustatyti, ar ataskaitinio laikotarpio pabaigoje yra nematerialiojo turto nuvertėjimo požymių. Jeigu tokių požymių yra, viešojo sektoriaus subjektas turi nustatyti šio turto atsiperkamąją vertę, palyginti ją su turto balansine verte ir apskaitoje registruoti turto nuvertėjimo nuostolius remdamasis 22-ojo VSAFAS „Turto nuvertėjimas“ nuostatomis.

X. NURAŠYMAS IR PERLEIDIMAS

53. Nematerialusis turtas turi būti nurašomas jį perleidžiant arba jei šis turtas nebeatitinka nematerialiojo turto pripažinimo kriterijų.

54. Viešojo sektoriaus subjektas gali perleisti nematerialųjį turtą jį parduodamas, išnuomodamas finansinės nuomos (lizingo) būdu, mainydamas į kitą turtą ir kitais leidžiamais būdais ir atvejais. Nustatydamas pajamų ar sąnaudų, atsiradusių dėl turto perleidimo, sumą ir laikotarpį, kurį šios pajamos ar sąnaudos turi būti įtrauktos į apskaitą ir parodytos finansinėse ataskaitose, viešojo sektoriaus subjektas vadovaujasi 10-uoju VSAFAS „Kitos pajamos“.

55. Nurašius nevisiškai amortizuotą nematerialųjį turtą, pripažįstami nuostoliai, lygūs šio turto balansinei vertei, kurie parodomi veiklos rezultatų ataskaitos kitos veiklos sąnaudų eilutėje.

56. Viešojo sektoriaus subjekto įsigytas perduoti naujas nematerialusis turtas registruojamas nematerialiojo turto klasės sąskaitose, kaip ir įsigytas naudoti savo veikloje, ir laikomas jose iki perdavimo. Viešojo sektoriaus subjekto veikloje nebenaudojamas ir laikomas perduoti arba perduoti nematerialiojo turto vienetas paliekamas toje pačioje nematerialiojo turto grupėje, kurioje buvo registruotas anksčiau. Sudarydamas finansines ataskaitas viešojo sektoriaus subjektas privalo patikrinti tokio turto atsiperkamąją vertę ir apskaitoje užregistruoti turto nuvertėjimo nuostolius, jei tokių atsirado, remdamasis 22-ojo VSAFAS „Turto nuvertėjimas“ nuostatomis.

XI. NEMATERIALIOJO TURTO GRUPĖS

57. Viešojo sektoriaus subjektas nematerialųjį turtą pagal jo pobūdį skirsto į šias grupes:

57.1. plėtros darbai – tai tyrimų, rezultatų ar kitos patirties ir žinių taikymas planuojant ar kuriant naujus ar iš esmės pagerintus produktus, prieš pradedant juos gaminti, ar paslaugas – prieš pradedant jas teikti. Plėtros etapo atskyrimas nuo tyrimo etapo ir plėtros išlaidų apskaita aptarta šio standarto 23–29 punktuose;

57.2. programinė įranga ir programinės įrangos licencijos – viešojo sektoriaus subjekto įsigytos kompiuterių programos, duomenų bazės ir jų naudojimo licencijos.

Pavyzdys. VMI kuria elektroninio mokesčių deklaravimo sistemą, kuri ateityje teiks ekonominės naudos, nes sumažins deklaracijų priėmimo ir apdorojimo sąnaudas ir pagerins šios paslaugos kokybę. Be to, VMI ketina baigti kurti šią sistemą ir ją naudoti bei gali patikimai nustatyti su jos kūrimu susijusias išlaidas. Šiuo atveju minėtų darbų išlaidos pripažįstamos nematerialiuoju turtu. Kol programa nebaigta kurti, šios išlaidos registruojamos grupėje „Plėtros darbai“, vėliau, kai programa parengiama naudoti, šios išlaidos perkeliama į grupę „Programinė įranga“;

57.3. patentai ir 57.2 punkte nenurodytos licencijos.

Pavyzdys. Vilniaus miesto poliklinika įsigijo profilaktikos, diagnostikos ir gydymo paslaugų teikimo licenciją. Jei licencijos įsigijimo savikaina reikšminga, šio viešojo sektoriaus subjekto apskaitoje registruojamas nematerialusis turtas, kuris amortizuojamas per licencijos galiojimo laikotarpį, o jei licencija yra neribotam laikotarpiui, užregistruotas nematerialusis turtas, amortizuojamas per laikotarpį, kuriuo numatoma užsiimti licencijuota veikla;

57.4. literatūros, mokslo ir meno kūriniai – literatūros, mokslo ar meno kūrinių sukūrimo išlaidos arba autorinių teisių įsigijimo išlaidos, kurios pripažįstamos nematerialiuoju turtu;

57.5. kitas nematerialusis turtas – įvairus kitas nematerialusis turtas, atitinkantis nurodytus šiame standarte nematerialiojo turto pripažinimo kriterijus, pavyzdžiui, žemėlapių originalai, geodezinių tinklų planai, teritorijų planavimo detalieji ir specialieji dokumentai ir pan.;

57.6. nebaigti nematerialiojo turto kūrimo ir vystymo projektai – visų išvardytų nematerialiojo turto grupių kūrimo ir vystymo projektai, kol nematerialusis turtas dar nevisiškai paruoštas naudoti, kaip yra numatęs viešojo sektoriaus subjektas, išskyrus plėtros darbus.

Pavyzdys. Viešojo sektoriaus subjektas pradėjo apskaitos sistemos diegimo darbus. Kol programa nebus visiškai įdiegta, patirtos išlaidos registruojamos grupėje „Nebaigti nematerialiojo turto kūrimo ir vystymo projektai“. Baigus sistemos diegimą, šios išlaidos perkeliamos į grupę „Programinė įranga“;

57.7. išankstiniai apmokėjimai – išankstiniai apmokėjimai už nematerialųjį turtą, kuriam taikomas šis standartas, kol nematerialusis turtas bus gautas.

58. Žemesniojo lygio finansinės būklės ataskaitoje informacija apie nematerialųjį turtą pateikiama pagal grupes: 57.3–57.5 punktuose nurodytos grupės sujungiamos į vieną grupę „Kitas nematerialusis turtas“ ir 57.6–57.7 punktuose nurodytos grupės sujungiamos į vieną grupę „Nebaigti projektai ir išankstiniai apmokėjimai“. Aukštesniojo lygio finansinės būklės ataskaitoje nematerialusis turtas rodomos vienoje eilutėje. Toks informacijos apie nematerialųjį turtą pateikimas privalomas pagal žemesniojo ir aukštesniojo lygio finansinės būklės ataskaitos formas, reglamentuojamas 2-ajame VSAFAS „Finansinės būklės ataskaita“.

XII. KAI KURIŲ NEMATERIALIOJO TURTO VIENETŲ, BŪDINGŲ TIK VIEŠAJAM SEKTORIUI, APSKAITOS YPATUMAI

59. Viešojo sektoriaus subjektas, ypač valstybė, turi tam tikrų nematerialiojo turto požymių turinčio turto, kuris nebūdingas jokiems kitiems subjektams. Šio standarto 59–62 punktuose aptariamos pagrindinės tokio turto grupės ir jų apskaita.

60. Vienas iš reikšmingiausių nematerialiojo turto vienetų, kurį valdo valstybė, yra teisė nustatyti mokesčius, jų dydį, juos surinkti ir naudoti. Tai yra aukščiausiai valdžiai suteikta teisė. Tačiau teisė nustatyti mokesčius, jų dydį, juos surinkti ir naudoti nėra pripažįstama nematerialiuoju turtu, kuris turėtų būti registruojamas apskaitoje ir rodomas finansinės būklės ataskaitoje, kadangi neįmanoma įvertinti šios teisės teikiamos ekonominės naudos būsimaisiais laikotarpiais.

61. įvykę viešojo sektoriaus subjekto ir privačiojo sektoriaus subjekto sandoriai, pagal kuriuos privačiojo sektoriaus subjektas įsigyja nematerialiojo turto, registruoja jį apskaitoje ir rodo savo finansinėse ataskaitose, nebūtinai reiškia, kad viešojo sektoriaus subjektas taip pat turėjo tą turtą registruoti apskaitoje ir rodyti finansinėse ataskaitose. Viešojo sektoriaus subjekto teisė duoti leidimą naudoti viešuosius išteklius, juos parduoti, taip pat teisė apriboti viešųjų išteklių naudojimą, turinti nematerialiojo turto požymių, paprastai nepripažįstama nematerialiuoju turtu, kuris turi būti registruojamas apskaitoje ir rodomas viešojo sektoriaus subjekto finansinėse ataskaitose, kadangi neįmanoma įvertinti ekonominės naudos būsimaisiais laikotarpiais, kurią viešojo sektoriaus subjektas gaus naudodamas šią teisę

ateityje. Jei kai kuriais atvejais ekonominė nauda būsimaisiais laikotarpiais gali būti įvertinta, toks turtas registruojamas apskaitoje ir rodomas finansinės būklės ataskaitoje remiantis nuostatomis, taikomomis nemokamai gautam nematerialiajam turtui.

62. Valstybė taip pat valdo tokį nematerialiojo turto požymių turintį turtą, kaip valstybės vardas, Lietuvos Respublikos heraldikos objektai, teisės į oro erdvę virš Lietuvos Respublikos teritorijos, jos kontinentinį šelfą ir ekonominę zoną Baltijos jūroje ir panašiai. Šis turtas taip pat neregistruojamas apskaitoje ir nerodomas finansinės būklės ataskaitoje, kadangi neįmanoma įvertinti ekonominės naudos, kurią teiks šio turto naudojimas ateityje.

63. Tam tikras valstybės valdomas nematerialusis turtas neturi įsigijimo savikainos ir neatitinka šio standarto 8.3 punkte nustatyto kriterijaus, tačiau teikia ekonominės naudos, kurią galima patikimai įvertinti. Toks turtas registruojamas apskaitoje ir pateikiamas finansinėse ataskaitose dabartine grynųjų būsimųjų pinigų srautų, kuriuos tikimasi gauti naudojant turtą ar jį perleidus, verte. Dabartinės grynųjų būsimųjų pinigų srautų vertės skaičiavimas detaliau aprašytas 22-ajame VSAFAS „Turto nuvertėjimas“.

Pavyzdys. Remiantis teisės aktų reikalavimais mineraliniai išteklių negali būti parduodami, o LR Vyriausybė ar jos įgaliota institucija gali tik suteikti naudojimosi mineraliniais išteklių teisę juridiniams ir fiziniams asmenims bei šių asmenų grupėms, veikiančioms pagal jungtinės veiklos sutartis, todėl ekonominės naudos yra gaunama, surinkus rinkliavas už išgautų mineralinių išteklių kieki. Kadangi naudojimosi mineraliniais išteklių teisės tikroji vertė patikimai gali būti įvertinta, todėl ši teisė apskaitoje registruojama ir finansinėse ataskaitose pateikiama gautinų rinkliavų dabartine verte, taikant diskontuotų pinigų srautų metodą.

XIII. INFORMACIJOS PATEIKIMAS FINANSINIŲ ATASKAITŲ AIŠKINAMAJAME RAŠTE

64. Viešojo sektoriaus subjekto finansinių ataskaitų aiškinamajame rašte (toliau – aiškinamasis raštas) turi būti pateikta informacija apie nematerialiojo turto apskaitos politiką ir jos keitimą, taip pat kiekvienos nematerialiojo turto grupės, jei viešojo sektoriaus subjektas turi tos grupės nematerialiojo turto, naudingo tarnavimo laiką. Jei viešojo sektoriaus subjektas turi nematerialiojo turto vienetų, kurių naudingo tarnavimo laikas neribotas, aiškinamajame rašte turi nurodyti tokių turto vienetų balansinę vertę ir prielaidas, kuriomis pagrindžiamas šių nematerialiojo turto vienetų priskyrimas neriboto naudingo tarnavimo laiko nematerialiajam turtui.

65. Viešojo sektoriaus subjektas nepriklausomai nuo rengiamų finansinių ataskaitų lygio (žemesniojo ar aukštesniojo) aiškinamajame rašte taip pat turi parodyti nematerialiojo turto verčių pagal nematerialiojo turto grupes pokytį per ataskaitinį laikotarpį pagal šio standarto priede pateiktą formą.

66. Aiškinamajame rašte viešojo sektoriaus subjektas taip pat privalo nurodyti:

66.1. turto, kuris yra visiškai amortizuotas, tačiau vis dar naudojamas viešojo sektoriaus subjekto veikloje, įsigijimo ar pasigaminimo savikainą;

66.2. turto, kurio kontrolę riboja sutartys ar teisės aktai, ir turto, užstatyto kaip įsipareigojimų įvykdymo garantija, likutinę vertę;

66.3. bendrą plėtros ir tyrimų išlaidų sumą, pripažintą to laikotarpio sąnaudomis.

XIV. BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

67. Viešojo sektoriaus subjektas, taikydamas šį standartą pirmą kartą, inventorizuoja turimus ataskaitinio laikotarpio pradžioje nematerialiojo turto vienetų ir įvertina juos pagal šio standarto reikalavimus. Jei trūksta duomenų ir dėl to kai kurių nematerialiojo turto vienetų neįmanoma įvertinti pagal šio standarto reikalavimus, jie apskaitoje registruojami simboline vieno lito verte. Nematerialiojo turto vienetai, neatitinkantys šio standarto reikalavimų, yra

nurašomi. Tokių nematerialiojo turto vienetų kiekinė apskaita kontrolės tikslais gali būti tvarkoma, jeigu taip numatyta konkretaus viešojo sektoriaus subjekto nusistatytoje apskaitos politikoje.

68. Pirmą kartą taikydamas šį standartą, viešojo sektoriaus subjektas aiškinamajame rašte turi nurodyti nematerialiojo turto, kuris neatitiko šiame standarte nurodytų pripažinimo kriterijų ir todėl buvo nurašytas perėjimo prie VSAFAS dieną, likutinę vertę ir nematerialiojo turto, kuris buvo užregistruotas apskaitoje tik pritaikius šį standartą, vertę, kaip nurodyta šio standarto 67 punkte.

13-ojo VSAFAS „Nematerialusis turtas“
Priedas

(Informacijos apie nematerialiojo turto verčių pagal grupes pasikeitimą per ataskaitinį laikotarpį pateikimo aukštesniojo ir žemesniojo lygio finansinių ataskaitų aiškinamajame rašte forma)

NEMATERIALIOJO TURTO VERTĖS PAGAL GRUPES PASIKEITIMAS PER ATASKAITINĮ LAIKOTARPĮ*

	Eil. Nr.	Plėtros darbai	Programinė įranga ir programinės įrangos licencijos	Kitas nematerialusis turtas			Nebaigti projektai ir išankstiniai apmokėjimai		Iš viso
				patentai ir licencijos (išskyrus 4 stulpelyje nurodytas)	literatūros, mokslo ir meno kūriniai	kitas nematerialusis turtas	nebaigti projektai	išankstiniai apmokėjimai	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Įsigijimo ar pasigaminimo savikaina:	1								
Įsigijimo ar pasigaminimo savikaina ataskaitinio laikotarpio pradžioje	2								
Įsigijimai per ataskaitinį laikotarpį (+)	3								
iš jų naujo	4								
Perleidimai ir nurašymai per ataskaitinį laikotarpį (-)	5								
iš jų pardavimui	6								
Pergrupavimai (+/-)	7								
Įsigijimo ar pasigaminimo savikaina ataskaitinio laikotarpio pabaigoje	8								
Sukaupta amortizacijos suma:	9				X		X	X	
Sukaupta amortizacijos suma ataskaitinio laikotarpio pradžioje	10				X		X	X	
Amortizacija per laikotarpį (+)	11				X		X	X	
Sukaupta perleisto ir nurašyto turto amortizacijos suma (-)	12				X		X	X	
Pergrupavimai (+/-)	13				X		X	X	
Amortizacijos suma ataskaitinio laikotarpio pabaigoje	14				X		X	X	

	Eil. Nr.	Plėtos darbai	Programinė įranga ir programinės įrangos licencijos	Kitas nematerialusis turtas			Nebaigti projektai ir išankstiniai apmokėjimai		Iš viso
				patentai ir licencijos (išskyrus 4 stulpelyje nurodytas)	literatūros, mokslo ir meno kūriniai	kitas nematerialusis turtas	nebaigti projektai	išankstiniai apmokėjimai	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Nuvertėjimas:	15								
Nuvertėjimo suma ataskaitinio laikotarpio pradžioje	16								
Nuvertėjimo suma per ataskaitinį laikotarpį (+)	17								
Nuvertėjimo suma, atkurta per ataskaitinį laikotarpį (-)	18								
Pergrupavimai (+/-)	19								
Nuvertėjimo suma ataskaitinio laikotarpio pabaigoje	20								
Nematerialiojo turto likutinė vertė ataskaitinio laikotarpio pabaigoje	21								
Nematerialiojo turto likutinė vertė ataskaitinio laikotarpio pradžioje	22								
Nematerialiojo turto likutinė vertė ataskaitinio laikotarpio pabaigoje (kaip parodyta finansinės būklės ataskaitoje)	23								
Nematerialiojo turto likutinė vertė ataskaitinio laikotarpio pradžioje (kaip parodyta finansinės būklės ataskaitoje)	24								

* – pažymėti ataskaitos laukai nepildomi.

Pakeitimai:

1.

Lietuvos Respublikos finansų ministerija, Įsakymas

Nr. [1K-444](#), 2008-12-18, Žin., 2008, Nr. 147-5920 (2008-12-23), i. k. 1082050ISAK001K-444

Dėl kai kurių finansų ministro įsakymų, kuriais patvirtinti viešojo sektoriaus apskaitos ir finansinės atskaitomybės standartai, pakeitimo